

LYS OG LIV

UTGITT AV MENIGHETSFAKULTETET

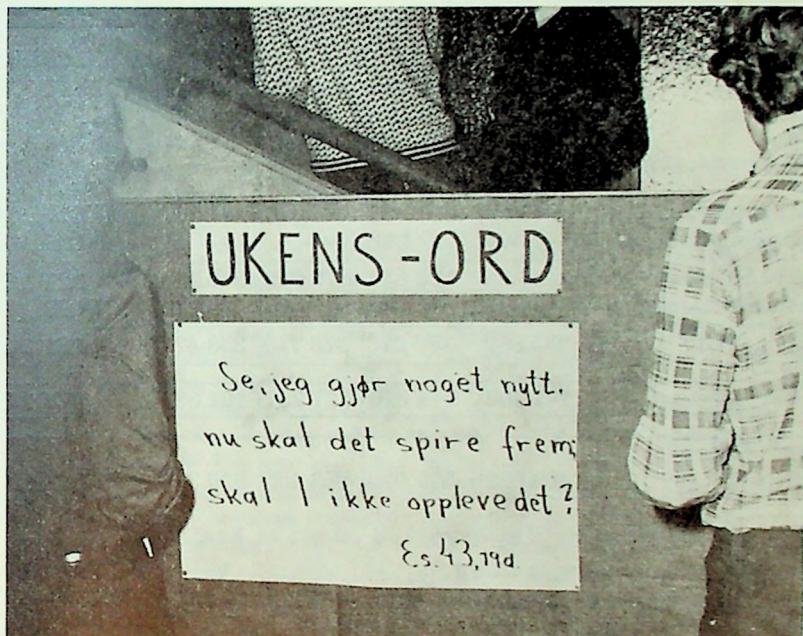

Foto: Dag Smemo

Ved hovedinngangen i nybygget

LYS OG LIV

UTGITT AV

MENIGHETSFAKULTETET

REDAKTØRER: Rektor Erling Utnem og administrasjonssjef Erling Servan. Utkommer 8 ganger årlig. Kontingent: kr. 5,— pr. år. — Ekspedisjon: Gydas vei 4, Oslo 3. Postgiro 128 78. Bankgiro 8002.07.74782. Telefon: Sentralbord 46 79 00. — Bladet sendes gratis til alle MF-foreninger og prostikomitéer for MF, til samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsyttere som gir bidrag på kr. 5,— og derover. — Hvis ikke annet er uttrykkelig nevnt av senderen, betraktes beløp til kr. 20,— som kontingent til bladet.

TAKK FOR DIN GAVE!

Driften:	November		Desember		1/1—31/12	
	1971	1972	1971	1972	1971	1972
Personlige	102 018	51 280	234 471	209 842	790 414	791 630
Kollekter	6 304	6 472	1 650	3 569	58 974	68 672
Offer	90 397	84 024	53 727	53 841	759 033	660 073
<i>Sum:</i>	198 719	141 776	289 848	267 252	1 608 421	1 520 375
Foreninger	49 753	21 606	85 370	81 947	329 631	287 776
Bosser og andre g.	564	262	—	—	9 069	3 829
<i>Sum «ordinære» g.</i>	249 036	163 644	375 218	349 199	1 947 121	1 811 980
Testamentariske g.	6 844	12 629	500	9 278	57 660	208 844
<i>Gaver drift:</i>	255 880	176 273	375 718	358 477	2 004 781	2 020 824
<i>Gaver nybygg: . .</i>	147 102	144 826	127 737	161 837	1 501 073	1 391 978
<i>Sum: Gaver, drift/nybygg:</i>	402 982	321 099	503 455	520 314	3 505 854	3 412 802

Innsamlingen til nybygg, «Vi vil oss et hus!»: . . .

Gaver 1/1—31/8 — 72 kr. 487 300,—

Innflytningsgaven 1/9—31/12 — 72 .. kr. 904 678,—

Gaver nybygg 1972 kr. 1 391 978,—

Gaver 1965—1971 kr. 8 718 263,—

Mottatte gaver til inns. nybygg, i alt: kr. 10 110 241,—

Gaver til Menighetsfakultetet er SKATTEFRIE, og kan fratrekkes i selvangivelsen, (Etter lovendring i 1970.)

Følgende bestemmelse gjelder: «Fradrags etter denne bestemmelsen kan, når tilskuddet (gaven) utgjør mer enn kr. 10 000,—, ikke overstige 10 pst. av den skattepliktiges inntekt i det år da tilskuddet gis.»

Kvittering/vedlegg til selvangivelsen blir sendt etter hvert for alle gaver på kr. 50,— eller mer. De som ønsker spesiell kvittering for gaver under dette beløp, bes vennligst gjøre oppmerksom på det.

Fra 1/1-73: Gaver til Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo 3:

POSTGIRO: 1 28 78 — BANKGIRO: 8002.31.70896.

Høyr, så skal dykkar sjel få leva!

Det er ikkje kva som helst Herren oppmodar til å høyra, la det vera klårt med ein gong. Det er hans evige budskap om nåde og frelse for alle fortapte sjeler. Han kallar sitt folk til omvending og bot gjennom ordet. Og han vil gje sin absolutte nåde til den som vil høyra.

Den fattige i ånda, den som ingen ting er i seg sjølv, disse forkomne i Israel som fell utanfor det gode selskap, disse ropar Herren inn til seg og by dei ufortent å få del i Guds rike og den ævelege nåden han vil gje ved Messias. *Høyr, så skal dykkar sjel leva. — Høyr, så skal du leva!* Så blir vi på nytt minnte om at det er ved Guds ord det åndelege livet blir skapt, og berre ved det — og det som er like viktig — det er ved Guds ord slik vi har det i vår Bibel at det åndelege livet får leva i oss. At sjela kan få stå i dette livsfellesskapet med Gud vår Skapar og Herre. *Det er ikkje ved opplevningar og søte kjensler.* Kva er vel det å leva på? Den profeten som har ein draum, han får fortelja ein draum, men han som har mitt ord, han

skal tala mitt ord i sanning. Jer. 23, 28.

Høyr, så skal dykkar sjel leva. Så er ordet til oss. Vi må ikkje høyra det som i ein dur og som om det er til andre. Nei, det er Guds tale til oss alle inn i kvardagen vår. Det har bud til all vår tanke og gjerning. Det er vår rettesnor og vår einaste forpliktning. Heile vårt liv og ferd må vera grunna og bunde i Guds ord. Så er ordet til liv for deg. Ta i mot av denne kjelda og drikk deg sæl. Så vil ordet råka deg der du står. Det vil reisa opp deg som er nedbroten og forkommen, og det vil gje deg frelse og frimod i Herren for di at alt er fullført og kviler i hans sonande offerdød for di skuld. Og det er ved sitt ord han slår den stolte ned så han får sjå at han er fattig og fortapt. Det er fyrst når du ser at du ingen ting har i deg sjølv, at Gud kan få koma til og gjera deg rik. Vil du sleppa han til så han får synt deg din fattigdom? Då må du høyra hans ord og ta det til deg i ditt hjarta. *Høyr, så skal du leva!*

Takk til MF

Student Birger Hernik Fossum holdt denne talen ved semesteravslutningen 20. desember 1972, på vegne av Instituttets eksamenskandidater.

Også vi som i dag har mottatt eksamensvitnesbyrd fra Menighetsfakultetets Insitutt for Kristendoms-kunnskap, vil få bære fram en takk ved denne anledning.

Flertallet av oss som har avlagt eksamen ved Insituttet denne høsten, er lærere av utdanning og yrke, og bærer med seg fra dette hus tilbake til skolen ny kunnskap og innsikt og ny dugelighet i å gi den videre.

En del av oss skal ta fatt i andre yrker, og atter andre skal fortsette sin utdanning her eller ved andre læresteder.

Felles for oss alle er en følelse av at studiet har gitt oss noe som har forandret oss. Det tales under

tiden om den frimodighet som kommer av dyktiggjøring, og det er noe av den vi synes vi bærer med oss videre.

Derfor vil vi takke i dag. Vi retter vår takk først og fremst til våre lærere som har hjulpet oss gjennom tilretteleggelse av studiet, undervisning og personlig oppmunt-ring og omsorg. Det vi føler i dag kan kanskje best sammenfattes i ordene tillit og takknemlighet. Vi vil også gjerne takke dere andre som på hver deres måte har deres daglige virke her på Menighetsfakultetet, og som har fått dette store huset til å preges av velvilje og tenestevillighet.

Endelig vil vi rette en takk til dere som vi har fått studere sammen med, både på kristendoms- og teologiseksjonen. Vi takker for et fellesskap som mange av oss har fått oppleve som en berikelse.

Når en slutter ved Menighetsfa-

Same kor dykti ein måtte vera. Same kor god innsikt ein meiner seg å ha i Guds ord, så kjem ingen dit at påminninga frå profeten er uvedkommande. Ingen har nemleg liv i seg sjølv. Det er berre han som kalla seg *livsens brod*. Det er berre Jesus som kan gje oss alle livet for di han sигра over alle døds-krefter. Han spør ikkje etter våre kvalifikasjonar, men om vi vil gje avkall på oss sjølve og la oss bli fyllte av han. Må ikkje nokon i

sin iver for å lukkast med sitt daglege strev, bli så oppteken av det og bli så fattig for di Herren ikkje får koma til med sitt ord å gjera rik. Men den verste fattigdomen er den som har skin av rikdom. Må vi alle bed om at Gud får visa oss ved sitt ord kvar vi står og at han får kalla oss inn til samfunn med seg. *Hoyr, så skal di sjel leva!*

Gunnvald Bjotveit
Landssekretær

kultetet, er det også riktig å rette en takk til Forstanderskap og Styre som gjennom sitt arbeid gjør det mulig å holde driften av huset gående.

Vi som nå har avlagt eksamen, har fått oppleve innflyttingen i et nytt, prektig hus. Vi har gledet oss over radikalt bedrede studieforhold. Vi er klar over at dette huset samtidig stiller oss overfor en veldig oppgave og utfordring. Vi vil på denne dagen gi uttrykk for vår tiltro til Menighetsfakultetet — det

har sin berettigede plass blant våre utdanningsinstitusjoner. Vi vil samtidig gi Fakultetet vårt tilsagn om fortsatt støtte med forbønn og med de midler som trenges for at det hele skal kunne fortsette.

Vi ønsker Guds singning over Menighetsfakultetet i tiden som kommer, og sier hver og en en varm takk for alt vi har fått i de tiden vi har fått være her.

Birger Henrik Fossum

Eit møte med ein MF-ven

Biskop Hauge
takker
givernes
representant
Anny Tørnes

Ei stund føre jul var eit av måla for oss Åmli prestegjeld i Aust-Agder. Og medan vi var der nytta vi høvet til å få ein prat med Anny Tørnes. Ho var gjevarane sin serlege representant ved innviinga av nybygget vårt 3. september ifjor. Vi hadde alt då ein liten mistanke om at ho hadde det nesten for travelt til å koma til Oslo, og vi fekk stadfesta mistanken vår om at ho hadde hendene fulle av ueigenyttig arbeid. Var det ikkje ein som var sjuk der som skulle ha hjelp, så var det ein annen som trong ei handsrekking. Då vi skulle avtala eit møte fann vi inga anna tid enn

prestegarden, der ho skulle sitja barnevakt medan prestefolket Johannessen skulle stella i stand Unge Hjemskveld.

— Kor lenge har du støtta MF?

— Ja, det må vera frå fyrste tida dei startet opp med innsamlinga til Nybygget. Eg hugsar det då blei sendt rundt brosjyrar med oppmoding om å vera med å byggja stein på stein. Og eg kjende det som ei konkret utfordring til å byggja nokre steinar. Og her stod eg saman med mannen min. For han var det MF og Bibelmisjonen som var hjartebarna. Drivkrafta for oss både var at det reine evange-

liet som vi hadde fått i vår Bibel, måtte bevarast og gjevast vidare.

— Når du no har sett MF sitt nybygg, korleis syns du då at dei innsamla midlane har blitt forvalta?

— Dei har i aller høgste grad blitt godt forvalta så langt eg kan sjå. Bygget er ikkje blitt flott, men det virkar så praktisk. Det ser ut til å ha blitt eit hendig reiskap i tenesta for å utdanna ungdomar til innsats i Guds rike.

— Var det noko du serleg merka deg?

— Det gledde meg å sjø bønrommet. Eg fall i tankar her, og tenkte meg at det måtte vera det viktigaste rommet på heile huset. Elles så imponerte festsalen meg. Den var så enkel, men stilig. Og så kunne den brukast til så mykje. Likevel er det vanskeleg å framheva noko spesielt. Alt syntes så gjennomtenkt og føreseggjort.

— Korleis opplevde du den 3. september?

— Å, du veit det var rørende å sjå huset stå ferdig. Det er ikkje mindre enn ei Guds velsigning at det har blitt mogeleg å reisa det, og at ein veit at dette er vi så mange om med våre gåver. Ein har grunn til å takka vår himmelske Far som slik har gjeve oss eit nytt bygg. Elles var det ei rik oppleving på alle måtar. Men hadde eg visst kva det var å stå framfor ei slik stor forsamling, så hadde eg ikkje våga, men det kom så fort på. Eg var så redd for å dumma meg ut for MF.

— Ein ting er å flytta inn i nyinnvidd hus, men er MF som institusjon det same som før?

— Ja, det har eg eit levande

inntrykk av. Men her må vi vera vakne i bøn. Ja, vi må slå ein bønering om MF og alle dei som har sitt virke der både studentar, lærarar og administrasjon. Og vår bøn må vera at MF framleis må få stå i tenesta med å utdanna prestar og kristendoms lærarar som er tru i mot Ordet slik at dei rett-leier og fører menneske til Gud. MF må og i framtida stå vakt om Guds heilage ord. Det er ikkje ein sjølvsagd ting at dette skjer utan kamp. Lat oss alle vera viljuge til å delta i denne kampen for Guds rikes skuld og for vårt folk.

— Trur du det er mogeleg at MF blir gjeld-fritt?

— Ja, det trur eg så absolutt, når eg har sett korleis Gud har velsigna MF frå 1908 og halde si hand over det i alle disse åra. Vi som har ein slik rik Far, kan frimodig leggja det i hans hand. Frå menneskesynstad er det gjerne umogeleg å reisa nye 10 mill. som gjelda vil lyda på frå 1/1-73, men for Gud er ingenting umogeleg. Oppskrifta vår blir då den gamle og velprøvde — bed og arbeid. Så dersom MF står klart på sin grunnvoll, er eg overtydd om kristenfolket fremleis vil støtta opp om fakultetet.

— Har du så til slutt ein appell til oss?

— Det måtte då vera at vi aldri blei trøytte av vårt arbeid for MF. Det er så viktig. Og at vi takkar for at vi får lov til å vera med i denne tenesta med vår forbøn og gåver. Eg synest det er så stort dette at Gud har gjort seg avhengig av oss menneske, men og så alvorleg. For om eg sviktar, er det ingen

Ordinasjon av kvinner

En redegjørelse

Av dekanus, professor dr. theol. Ivar Asheim

Pressemeldingen om lærerrådets stillingtagen til ordinasjon av kvinner til prester har vekket en del spørsmål. Som lærerrådets formann skal jeg derfor få gi en kort orientering:

1. *Hva saken dreier seg om.* — Styret for MF's praktisk-teologiske seminar er av fakultetsrådet blitt anmodet om å overveie muligheten av en praktisk-teologisk utdannelse for kvinner. Som et ledd i saksbehandlingen henvendte praktikumstyret seg i høst til MF's lærerråd med anmodning om dets syn på ordinasjon av kvinner til kirkens embete.

Det er viktig å være klar over at dette bare var *et første ledd i en mer omfattende saksbehandling*, og det er ikke tale om nå i all hast å presse gjennom en bestemt løsning (se siste avsnitt). Praktikumstyret ønsket visse læremessige spørsmål klarlagt, og henvendte seg i den forbindelse til lær-

rerrådet som det sakkyndige organ for læremessige anliggender. En slik læremessig uttalelse avgjør imidlertid intet med hensyn til kvinners adgang til praktikum. Dette siste er en sak for seg, som det blir opp til praktikumstyret å vurdere. Dette styret består av: MF's styre, rektor ved praktikum, en av kandidatene og alle professorene.

2. *Utsendelsen av pressemeldingen.* — Lærerrådet hadde vedtatt at uttalelsene bare skulle anses som konfidensielle inntil de var fremlagt i praktikumstyret. Det var imidlertid praktikumstyret som, etter å ha mottatt dokumentene fra lærerrådet, mente at det burde utgå en melding til pressen straks. Styret satt nemlig inne med opplysninger om at saken allerede var lekket ut, og det gjaldt da å handle raskt for å komme mulige uriktige eller misvisende pressemeldinger i forkjøpet.

Dessverre måtte da lærerrådets konklusjoner komme uten begrunnelsene. Dette var beklagelig, etter som man må kjenne begrunnelsen for å forstå hva standpunktene virkelig går ut på. Men begrunnelsene var gitt i to utførlige, fagteologiske dokumenter på tilsammen 12 s. Disse passet ikke for dagspressen. Den tidligste mulighet for offentliggjørelse viste seg å være nr. 1 av Luthersk Kirketidende for i år. Der foreligger de nå i uavkortet form.

som kan fylla min plass. Og når eg har sett dette, blir det ei glede å ofra istaden for plikt. Vi deler berre ut av det vi sjølv har fått.

Vi seier takk for samtalen og for møtet med ein trufast MF-ven, og vi let appellen gå vidare til oss alle.

gb.

3. *Sakens forhistorie.* At MF's organer arbeider med spørsmålet om en mulig praktisk-teologisk utdanning for kvinner, har allerede vært kjent en tid. I det B-nummer av Vårt Land som ble utsendt i forbindelse med innvielsen av nybygget, blir således rektor Erling Utne i et intervju spurt om dette og han svarer at saken er under arbeid og vil vel finne sin løsning før eller senere.

I dette intervjuet nevner rektor Utne også det *motiv* som har ført til at saken er kommet på tale: «Uansett hvilken tjeneste de kvinnelige studenter akter seg inn i kirken og de frie organisasjoner, trenger de den utdanning som det praktisk-teologiske seminar forsøker å formidle.» — *Det er altså et utdannelsesbehov som ligger bak.* Teologien utgjør en helhet, og med til denne helhet hører faget «praktisk teologi». For å få en fullstendig teologisk utdanning må de kvinnelige studenter derfor — slik ligger det nær å resonnerer — også få en utdanning i dette faget.

Med statsstøttesaken har spørsmålet ingenting å gjøre. Uenigheten blant lærerne er av eldre dato enn statsstøttesaken. Og det har hersket alminnelig enighet om at man skulle la spørsmålet om kvinner på praktikum ligge til statsstøttesaken var vel i havn, for å unngå sammenblanding. Denne linje er konsekvent blitt fulgt. — En annen grunn til å la saken ligge, skjønt den ble nevnt i forstanderskapet for to år siden og allerede i lengre tid har vært samtaleemne blant lærere og studenter, var at man ventet på innstillingen fra den såkalte Juv-

kam-komitè. Juvkam-komitéen var nedsatt av Kirkedepartementet for å utrede aktuelle problemer vedrørende presteutdannelsen. Man regnet med at den muligens ville fremsette vidtgående forslag om omlegging av hele den praktisk-teologiske utdanning, og da ville det av arbeidstekniske grunner være praktisk å se på alle endringsforslag under ett. I høst kom denne innstillingen. Dertil kunne statsstøttesaken nå sies å være vel i havn. Etter anmodning fra fakultetsrådet satte så praktikumstyret spørsmålet om en praktisk-teologisk utdanning for kvinner på sin dagsorden.

4. *Saksbehandlingen hittil.* Da saken kom opp i praktikumstyret, var det ikke uten videre gitt at den nødvendigvis behøvde å sammenkobles med spørsmålet om ordinasjon av kvinner. Henvendelsen fra fakultetsrådet gjaldt ikke dette siste. Og av flere hadde det syn vært hevdet at uansett hvilken holdning fakultetet inntar i kvinneprestesaken, måtte det kunne gi kvinnelige kandidater praktisk-teologisk utdanning.

Praktikumstyret fant imidlertid at man vanskelig kunne unngå også å komme inn på ordinasjonsspørsmålet, og henvendte seg til lærerrådet.

Lærerrådet tok seg tid til å arbeide ganske grundig med saken. De to uttalelser som ble resultatet, er, såvidt jeg kan se, de utførligste som i fakultetets historie er avgitt i saken på rådsplanet. Den uttalelse som det tidligere har vært henvist til som uttrykk for fakultetets offisielle syn, var av lærerrådet avgitt overfor Kirkedepartementet 1955.

Den er offentliggjort i A. Fjeldberg: «Kvinnelige prester?» (Oslo 1955). Om sakens læremessige side har den bare et par setninger.

At det innen lærerrådet i lengre tid har vært flere nyanser i syn på kvinneprestspørsmålet, er ingen hemmelighet. Det er heller ingen hemmelighet at noe tilsvarende er tilfelle blant dem som støtter fakultetet. Det nye som hendte i høst, var for såvidt bare at denne uenighet kom til uttrykk i vedtaks form. Lærerrådet delte seg i et flertall og et mindretall.

Hvordan man enn vil vurdere denne side av saken, må man ikke glemme at fakultetets grunnregler forutsetter at lærespørsmål avgjøres ved avstemning. Når et lærespørsmål forelegges lærerrådet, er dermed den mulighet gitt at et vedtak ikke blir enstemmig. Den foreliggende sak er ikke det eneste tilfelle av denne art, skjønt tilfellene er sjeldne.

I parantes kan nevnes at kvinners adgang til fakultetet også tidligere har vært kilde til uenighet. Således forelso i 1939 et fleratt på 3 mot 2 i MF's lærerråd endog å utelukke kvinner fra selve det teologiske studium og fra teologisk embetseksamen. Forslaget ble avvist av forstanderskapet, på utdannelsespolitiske premisser.

5. *Sakens videre gang.* — Som det fremgår av ovenstående er bare den første fase i saksbehandlingen avsluttet. Praktikumstyret ønsket en læreuttalelse; denne har det fått. Det som går ut over den læremessige og teologisk-prinsipielle side av saken, hører ikke inn under lærer-

rådet. Kvinners adgang til praktikum er en sak som praktikumstyret selv må ta opp til vurdering.

Denne side av saken, man kunne si: den egentlige saken! har praktikumstyret bare såvidt begynt å behandle, og jeg vil tro at alle impliserte vil være enig om at man får ta den tid man trenger til å få den allsidig belyst og avklaret. Spørsmålet er forøvrig gitt en noe videre formulering enn mange er oppmerksom på. Det praktikumstyret ble bedt om å overveie var: «muligheten av en praktisk-teologisk utdanning for kvinnelige kandidater» (fakultetsrådet). En slik utdanning kan muligens tenkes organisert på flere måter. Dette er enda ikke avklaret. For øyeblikket kan man, uten å gripe inn i forhandlingene, ikke si stort mer enn at situasjonen for såvidt er ganske åpen og at flere alternativer vil kunne overveies. Det forholder seg altså ikke slik at den eneste mulighet som diskuteres, er generell åpning av praktikum for kvinner. Og enda mindre forholder det seg slik at den ene part er innstilt på å presse denne løsning gjennom uten hensyn. At man tar hensyn til hverandre regner vi for en selvfølgelig ting ved Menighetsfakultetet.

Melding fra redaksjonen:

De to fagteologiske utredninger som er omtalt i redegjørelsen overfor er utgitt i et særtrykk av Lutherske Kirketidende nr. 1 1972. Særtrykket vil bli tilsendt ved henvisning til redaksjonen for Lys og Liv.

Red.

Foto: Dag Smemo

Morgenandaktene

Bli med oss i bønnefellesskapet!

Hver morgen, unntatt torsdag, samles studenter, lærere og administrasjonen ved MF til felles morgenandakt kl. 10. Skyvedørene mellom kapellet og kafeteriaen trekkes tilside, og det utmerkete høytaleranlegget gjør det mulig for alle de 2—300 som møter fram å høre.

Hver mandag holdes andakten av en kristendomsstudent, tirsdag og fredag av en lærer eller en fra administrasjonen, og onsdag og lørdag er det teologistudentenes tur. Torsdag er avsatt til felles gjennomgåelse av kommende søndags tekst.

Alle andaktene avsluttes med stille bønn. Andaktskomiteén ved MF har utarbeidet en liste over bønneemner, som er fordelt over 2 uker. Andaktssholderen nevner dagens emner, og etter hvert emne er det stille, slik at alle kan be. Det er fritt for andaktsholderen om han vil tilføye emner som har spesiell aktualitet, f.eks. i forbindelse med dagens tekst eller dagens situasjon.

Nedenfor gjengir vi de bønneemner som nyttes ved morgenandaktene, og oppfordrer deg som leser dette til å bli med oss i bønnefellesskapet.

1. uke (Ulike nummer)

- MANDAG La oss be for:
— Administrasjonen ved MF,
— Vekkeslesbevegelsene blant de unge — om sanne hyrder og ledere.
- TIRSDAG La oss be
— Om at MF fortsatt må få være et redskap i Guds rikes tjeneste,
— for våre syke- og diakoniinstitusjoner.
- ONSDAG La oss be for:
— MF's forbedere og givere,
— De som lider og har det vondt, og om fred på jord.
- FREDAG La oss be
— Om at Gud må kalle nye arbeidere til tjeneste i sitt rike, og nye studenter til MF,
— For det kristne barnearbeid og kristendomsopplæringen i skole og kirke.
- LØRDAG La oss be for:
— De andre teologiske læresteder i vårt land,
— De som skal forkynne Guds ord imorgen.

2. uke (Like nummer)

- MANDAG La oss be for:
— Lærerne ved MF,
— Norsk misjon og dens arbeidere.
- TIRSDAG La oss be om:
— Mer kjærlighet og omsorg for hverandre på MF,
— Et bedre fellesskap blant de kristne i vårt land.
- ONSDAG La oss be for:
— Studentene ved MF,
— De kristne som lider for sin tros skyld.
- FREDAG La oss be for:
— Våre kristne medstudenter ved andre fakulteter
— Stortinget og andre politiske styringsmakter
- LØRDAG La oss be for:
— MF's kandidater fra siste semester
— De som skal forkynne Guds ord imorgen.

«Menighetspraktikum»

ved vit.ass. Tore Kopperud, praktikum.

Høsten 1971 ble undervisningsopplegget ved Praktisk-teologisk seminar lagt helt om. Det er vel allerede for lengst registrert av «Lys og liv» sine lesere gjennom tidligere artikler i bladet.

Jeg er denne gang bedt om å skrive litt om «Menighetspraktikum».

«Menighetspraktikum» er den del av praktikumsåret hvor kandidatene særlig knytter kontakt med en menighet i eller i nærheten av Oslo. Praktikumsåret er siste etappe på vei ut i prestetjenesten for de studerende. Og etter et langt og tildels sterkt betonet teoretisk studium, er det godt og fremfor alt nødvendig, å stifte bekjentskap med den anvendte teologi, slik den fungerer i praksis.

Riktignok er det mange av kandidatene som har deltatt aktivt i menighetslivet rundt omkring gjennom hele eller en del av studietiden, og da kanskje ikke minst i ungdomsarbeidet. Men «Menighetspraktikum» er på ingen måte en slik repetisjon av en «gammel lekse». Nå er det *prestenes tjeneste* som står i brennpunktet. Det er prestens forhold til de mange og ulike arbeidsområder i menigheten, kandidaten stilles ovenfor.

Hver kandidat knyttes til en menighetsprest, som blir denne kandidats *personlige rådgiver* (supervisor) innen sin menighets område. Ved valg av slike rådgivere er det ulike faktorer som spiller inn og

som må avveis i forhold til hverandre. Jeg nevner som eksempler: Vedkommende kandidats bopel og tidligere menighetstilknytning, de ulike presters erfaring også fra tidligere tjeneste andre steder i landet og ikke minst en så bred sammensetting av ulike menighetstyper som mulig for kullet som helhet. Dette siste er ikke minst av betydning når erfaringene fra «Menighetspraktikum» tas opp til senere drøftinger med seminarets lærere.

Kandidaten stifter bekjentskap med «Menighetspraktikum» under sitt første praktikumsemester. Han begynner straks med konfirmandundervisning, deltar en måned nærmest på fulltid i menigheten og fortsetter semestret ut med konfirmanterne og andre mindre arbeidsoppgaver.

En programskisse forklarer kanskje aller best hva «Menighetspraktikum» omfatter:

1. Kandidaten får et inngående kjennskap til lokalmenigheten og de ulike funksjoner som finner sted der.
2. Kandidaten deltar sammen med presten på kontoret og samtaler med denne om kontortjenestens ulike sider.
3. Kandidaten preker ved en høymesse og gjerne også ved en ungdomsgudstjeneste.
4. Kandidaten overværer enkelte vigslor og begravelser.
5. Kandidaten skal — om mulig —

Eksamener ved Menighetsfakultetet

Teologisk embetseksamen ved Menighetsfakultetet høsten 1972

Nils Kjell Bjelkemyr, Arendal
 Jens Boge, Holmedal
 Sigmund Edland, Algård
 Marian Eigeles, Israel
 Egil Johan Grandhagen, Ski
 Ole Amund Gillebo, Øyer
 Sverre Gustad, Ekne
 Erik Rune Hafnor, Kristiansand S.
 Anne Grete Hagen, Stavanger
 Karstein Mikal Hansen, Kopervik
 Tormod Vold Hansen, Oslo
 Nils Haus, Nodeland
 Dag Helstad, Oslo
 Age Gerhard Hval, Vallset
 Thore Vidar Johnsen, Halden
 Tor Jørgensen, Oslo
 Magnar Kartveit, Manger
 Nils Øyvind Kjøl, Austre Moland, Arendal
 Solveig Aass Kristiansen, Drammen
 Tore Svein Langås, Blakstad
 Knut Petter Lein, Oslo

Finn Krsitian Marthinsen, Nevlunghamn
 Hans Birger Neergård, Sakshaug
 Harald Kristian Nymo, Lillehammer
 Svein Orstad, Ramnes
 Erling Revheim, Kristiansand S.
 Svein Rise, Berkåk
 Odd Rønneberg, Moss
 Jan Henrik Schumacher, Tromsø
 Harald Sirnes, Haugesund
 Eyvind Skeie, Bergen
 Adne Ingvald Skiftun, Skiftun
 Arne Sørhagen, Gausa
 Lars Mildestveit Tolo, Norhiemsund
 Olav Jakob Tveit, Treungen
 Karl William Weyde, Oslo
 Tormod William Woxen, Oslo
 Tor Aas, Vanvikan

Praktisk-teologisk eksamen ved Menighetsfakultetet 1972 II

Morten Alsvik, Drammen
 Nils Kåre Erlimo, Tolga

ha ansvaret for undervisningen av en konfirmantklasse fra inn-skrivningen av og helt fram til og med overhøringen.

6. Kandidaten holder et visst antall andakter for barn (skole/søndagsskole/barneforening/barne-gudstjeneste), andakter for ungdom og andakter på foreninger og andre oppbyggelige møter — hvorav den ene helst som bibeltime.
7. Kandidaten deltar sammen med presten — eventuelt også alene — på husbesøk og ved sykebesøk, gjerne også ved institusjonsbesøk og i forbindelse med bedrifts-andakter.

Det er på ingen måte slik at «Menighetspraktikum» har funnet sin endelige form og ikke kan forbedres. Tvert om foretar vi hvert semester mindre justeringer i opplegget. Men totalt sett synes erfaringene hittil å peke klart i retning av at opplegget i hovedtrekk er funnet og trygt kan beholdes.

«Menighetspraktikum» er på sin måte med på å understreke at Menighetsfakultetet virkelig er et *Menighetsfakultet* som framfor alt ønsker å gi menighetene tilbake presster som er dyktiggjort til og for-trolig med tjenesten med Ord og sakramenter under de forhold kir-ken i dag lever.

Eystein Freuchen, Kristiansand S.
 Arne Bjørn Hansen, Oslo
 Kjetil Hauge, Stavanger
 Harald Johnsen, Halden
 Leif Johannes Lie-Bjelland, Sandnes
 Lars Dagfinn Lofthus, Bergen
 Olav Myklebust, Oslo
 Ingbjörn Rossavik, Forsand
 Leif Aage Tonnessen, Kristiansand S.
 Jan Ove Ulstein, Ulsteinvik
 Leif Wisløff Nilssen, Oslo
 Johan Severin Østerhus, Lillesand
 Harald Otto Aalvik, Øystese

**Institutt for kristendomskunnskap
 ved Menighetsfakultetet
 høsten 1972**

HOVEDFAGSEKSAMEN:

Kristen Edvard Gerrad Skaar,
 Brekkesto

MELLOMFAGSEKSAMEN:

Elsa Altin, Sjøåsen
 Reidun Ask, Moi
 Marta Gunnbjörg Dalen, Ølen
 Aslaug Jorgine Elvebakk, Oslo
 John Engebretsen, Sarpsborg
 Alf Gunnar Eritsland, Bryne
 Jan Gunnar Fjelstad, Ljan
 Birger Henrik Fossum, Ski
 Gunnar Hirsch, Oslo
 Olav Hjelle, Volda
 Synnøve Hilden Kristensen, Drammen
 Jostein Kåre Kvalevåg, Haugesund
 Erling Age Melberg, Arneberg
 Arve Gunnar Sognebro, Slemmestad
 Katharina Tonstad, Sandnes
 Kjell Andreas Tørring, Trondheim
 Talleiv Utistog, Bortegrend

GRUNNFAGSEKSAMEN:

Signe Britt Bjordal, Molde
 Liv Randi Bjørlykke, Ulsteinvik
 Knut Endre Blådammen, Oslo
 Berit Bogetvedt, Asker
 Svein Breen, Åneby
 Vagn Rasmus Christensen, Oslo
 Steinar Eidsberggløkken, Skårer
 Rannveig Helene Egenberg, Hafsløfjord
 Gudbrann Einbu, Drøbak
 Bjørg Marie Erlimo, Oslo

Kirsten Elisabeth Fougner, Oslo
 Signe Fyhn, Stamsund
 Arnhild Karin Haddal, Haddal
 Marta Sofie Halvorsrud, Fjellahamar
 Sverre Øyvind Halvorsen, Torp
 Vegar Emil Hanssen, Kjøllefjord
 Lars Hval Haugland, Fjerdingsby
 Kåre Hilde, Asker
 Lovise Irene Hodne, Oslo
 Kjellaug Hummelvoll, Oslo
 Aud Kirsti Huseklepp, Sollihøgda
 Bjørg Hoyland, Bryne
 Rolf Sigmund Håheim, Randaberg
 Solveig Linea Johnson, Oslo
 Jens Peter Jørgensen, Kristiansand S.
 Anne Johanne Karlsen, Stavanger
 Tor Adler Knudsen, Drammen
 Erik Brandt Kullerud, Oslo
 Ase Lahn, Oslo
 Ase Gurine Landås, Oslo
 Kjellaug Lier, Åneby
 Tore Lilleholt, Mjøndalen
 Harald Lima, Oppegård
 Erik Lindstrøm, Sarpsborg
 Thor Jonny Markussen, Borgenhaugen
 Berit Gunvor Martinsen, Aurdal
 Gunnar Kristian Moe, Oslo
 Kristine Ingvalda Myrvågnes,
 Kristiansand S.
 Hildgunn Myklebust, Ørsta
 Synnøve Mæland, Stavanger
 Tove Nicolaisen, Oslo
 Kolbjørn Paper Nøreg, Oslo
 Ester Synnøve Omland, Asker
 Roar Magne Paulsrud, Tomter
 Ottar Pedersen, Tromsdalen
 Tormod Einar Rangøy, Borgenhaugen
 Ellen Seip, Oslo
 Reidar Anker Simonsen, Oslo
 Nils Skårme, Lunner
 Dag Thomas Stange, Tønsberg
 Steinar Johannes Stoveland, Skårer
 Ingvar Jostein Svegård, Hunder
 Jan Gunnar Sæthren, Ytre Enebakk
 Atle Sævareid, Oslo
 Johnny Wilfred Theien, Drøbak
 Leif Viktor Thorstensen, Oslo
 Thor Ivar Ugelstad, Heggedal
 Arne Krstofefr Utåker, Drøbak
 Øystein Wang, Oslo
 Tone Warhuus, Oslo
 Kari Westborg, Oslo
 Jon Kristian Øiestad, Asker
 Odd Stene Østby, Sarpsborg
 Solveig Gjertrud Aandstad, Arneberg
 Tore Aasen, Ås

Leieboerne i MF's nybygg

Leiekontrakten mellom Universitetet i Oslo og Det teologiske Menighetsfakultet, ble underskrevet den 14. november 1972.

Leieforholdet omfatter det vesentligste av 4. etasje, samt 11 kontorer i 3. etasje — i alt 1340 m².

Det er to av instituttene ved Det historisk-filosofiske fakultet som helt siden nybygget sto ferdig, har disponert de utleiede lokaler, og det er:

Institutt for idéhistorie

Ved instituttet foreleser professor Paulus Svendsen, 2 universitetslektorer, 1 vitenskapelig assistent og endel timelærere. (Professor Svendsen har forskningstermin våren 73, og deltar for tiden ikke i undervisningen).

Det er ca. 60 studenter ved instituttet. Administrasjonen ivaretas av en kontorfullmektig.

Institutt for almann litteraturvitenskap.

Ved instituttet foreleser dosent Arne Hannevik (bestyrer), 3 universitetslektorer, 1 vitenskapelig assistent og 1 forskningsstipendiat.

Det er ca. 130 studenter ved instituttet, som administreres av en kontorfullmektig.

Vi håper at lærere, studenter og administrasjonspersonale ved de to instituttene finner seg vel til rette i huset vårt og i MF-miljøet, og gleder oss over det gode samarbeid som allerede er etablert.

Erling Servan

Landssekretær Anbjørn Neerland

er innvilget permisjon fra sin stilling ved Menighetsfakultetet, i tiden 1. jan.—31. aug. 1973.

Landssekr. Neerland skal bl.a. i januar og februar besøke amerikanske presteskoler. Endel av permisjonstiden vil han nytte til studier ved det frie teologiske fakultet i Basel.

Vi ønsker Anbjørn Neerland god tur på reisene, og hjertelig velkommen tilbake!

Red.

STØTT
MENIGHETSFAKULTETET
MED EN GAVE!

ISRAEL

GLOBUS·BYRÅEN

Fly Globus – SAS fra Fornebu!

ISRAELNYTT VÅREN 1973:

Globusreiser flyr SAS fra FORNEBU hver søndag. Første avgang 25. februar.

BIBELENS LAND

Globusreisen alle kjenner fra TV – radio og avisene. Er uke i Jerusalem – 3 dager ved Genesareissjøen og 3 dager ved Middelhavet – og med de kjente og kjære Globusledere er dette reisen De bør ta selv – FORÆRE DERES KJÆRE OG ANBEFALE DERES VENNER.

Vårens rimeligste Israeltilbud:

SOLFERIE

En uke i Nalhania med priser fra **kr. 1385,-**

BESØKSREISE med priser fra **kr. 1271,-**

STOR ETTERSPØRSEL ALLEREDE –

Bestill derfor plass snarest i

Tullinsgt. 2, Oslo 1, Tlf. 20 84 58 • Asylgt. 15, Slavanger, Tlf. 20 236 – Idrettsvn. 11, Ski, Tlf. 86 27 30